

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la respingerea cererii de revizuire

în cauza civilă

Procurorul municipiului Chișinău în interesele statului în persoana Guvernului
împotriva Consiliului municipal Chișinău și a Fundației Republicane pentru
Copii „Speranța”

(declararea nulității actelor de repartizare și înstrăinare a terenului)

Dosarul nr. 2rhc-24/25

NR. PIGD 2-25160257-01-2rhc-18122025

Depunerea cererii de revizuire cu omiterea termenului legal instituit de legiuitor, art. 450 lit. b) din Codul de procedură civilă.

Curtea de Apel Economică (jud. A. Nogai)

Curtea Supremă de Justiție (jud. I. Muruianu, N. Cernat, V. Barba)

Curtea de Apel Economică (jud. T. Pelin)

Curtea Supremă de Justiție (jud. N. Moldovanu, I. Vîlcov, N. Cernat)

21 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea cererii de revizuire depusă de FRC „Speranța”, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2007,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 2 februarie 2006, procurorul municipiului Chișinău, acționând în interesele Consiliului municipal Chișinău, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Fundației Republicane pentru Copii „Speranța”, solicitând declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 20 ianuarie 2005 între viceprimarul municipiului Chișinău și fundație, având ca obiect terenul aferent imobilului situat pe str. xx, municipiul xx, cu suprafața de 0,922 ha.

2. La 22 martie 2006, procurorul și-a modificat cererea, precizând că acțiunea este înaintată în interesele statului, reprezentat de Guvern, împotriva Consiliului municipal Chișinău și a Fundației Republicane pentru Copii „Speranța”. Suplimentar, solicitând declararea nulității:

- deciziei primarului general al municipiului Chișinău nr. 14/37-3 din 27 iunie 2000, privind repartizarea unui lot de teren din str. Ghidighici Fondului Republican de Caritate pentru Copii „Speranța”;

- deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 17/11 din 30 decembrie 2004, în partea referitoare la acceptarea vânzării către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a terenului cu suprafața de 0,922 ha, situat pe str. xx;

- radierea din Registrul bunurilor imobile a înscrierii dreptului de proprietate al fundației asupra terenului menționat, identificat prin numărul cadastral xx.

3. În motivarea acțiunii, procurorul a susținut că deciziile contestate și contractul de vânzare-cumpărare au fost adoptate, respectiv încheiate, cu încălcarea normelor imperative privind administrarea și înstrăinarea bunurilor din patrimoniul public. Acesta a invocat art. 82 și 84 din Legea privind administrația publică locală din 6 noiembrie 1998, arătând că înstrăinarea terenului trebuia realizată în condițiile prevăzute de lege, inclusiv prin licitație publică. A mai susținut că terenul nu fusese transmis anterior în arendă și că, fiind destinat construcțiilor, nu putea fi vândut la prețul normativ al pământului. A solicitat constatarea nulității actelor contestate, în temeiul art. 217 și 220 din Codul civil.

4. Reprezentanții Fundației Republicane pentru Copii „Speranța” și ai Consiliului municipal Chișinău nu au recunoscut acțiunea și au solicitat respingerea acesteia,

invocând, nerespectarea procedurii de contestare a deciziilor autorităților publice locale și expirarea termenelor de prescripție.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

5. Prin hotărârea din 22 mai 2006, Curtea de Apel Economică a respins acțiunea ca neîntemeiată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

6. Prin decizia din 2 noiembrie 2006, Colegiul economic al Curții Supreme de Justiție a admis recursul declarat de procurorul municipiului Chișinău, a casat hotărârea primei instanțe și a trimis cauza spre rejudecare.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin hotărârea din 1 martie 2007, Curtea de Apel Economică a respins acțiunea.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

8. Prin decizia din 11 octombrie 2007, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul declarat de procurorul municipiului Chișinău, a casat hotărârea Curții de Apel Economice din 1 martie 2007 și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a admis acțiunea înaintată în interesele statului, reprezentat de Guvern. S-a constatat nulitatea deciziei primarului general al municipiului Chișinău nr. 14/37-3 din 27 iunie 2000, a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 17/11 din 30 decembrie 2004, în partea privind acceptarea vânzării către Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a terenului situat pe str. xx, precum și a contractului de vânzare-cumpărare a acestui teren, încheiat la 20 ianuarie 2005 între viceprimarul municipiului Chișinău și fundație. S-a dispus radierea din Registrul bunurilor imobile a înscrierii dreptului de proprietate al fundației asupra terenului cu suprafața de 0,922 ha, identificat prin numărul cadastral xx.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE REVIZUIRE

9. La 11 noiembrie 2025, Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a depus o cerere de revizuire a deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2007, solicitând anularea acesteia.

10. În motivarea cererii de revizuire, revizuentul a indicat că, în septembrie 2025, a aflat dintr-un articol de presă despre existența unor cauze pe care le consideră similare, în care cererile depuse de procurorul municipiului Chișinău ar fi fost restituite sau scoase de pe rol pentru lipsa dreptului de a introduce acțiunea. Revizuenta a susținut că, spre deosebire de acele cauze, acțiunea depusă de procuror în prezenta cauză a fost examinată pe fond, ceea ce ar evidenția o practică judiciară neuniformă.

11. Revizuenta a susținut că procurorul a depus inițial acțiunea în interesele Consiliului municipal Chișinău, iar ulterior a modificat-o, indicând că acționează în interesele statului, reprezentat de Guvern, împotriva Consiliului municipal Chișinău și a fundației. Aceasta a afirmat că procurorul nu avea dreptul să depună acțiunea în niciuna dintre aceste forme, iar instanțele trebuiau să examineze această chestiune. Revizuenta a invocat, de asemenea, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la divergențele de practică judiciară și la securitatea raporturilor juridice.

12. Ca temei al revizuirii, revizuenta a invocat art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, susținând că soluțiile pronunțate în celelalte cauze constituie circumstanțe esențiale care i-au devenit cunoscute în anul 2025 și care nu au putut fi cunoscute la judecarea anterioară a cauzei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

13. Art. 446 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.”

14. Art. 448 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri sau încheieri rămase irevocabilă prin neatacare se soluționează de instanța care s-a pronunțat asupra fondului.

(2) Cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre.”

15. Art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă:

„Revizuirea se declară în cazul în care: [...] au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.”

16. Art. 450 lit. b) din Codul de procedură civilă:

Cererea de revizuire se depune:

b) în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art. 449 lit. b).

17. Art. 451 alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de revizuire se depune la instanța competentă prevăzută la art. 448.”

18. Art. 452 alin. (1¹) din Codul de procedură civilă:

„Dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.”

19. Art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce.

Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.”

20. Art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă:

„(1) După ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție:

a) încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Studiind materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

22. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție observă că Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” a invocat drept temei al revizuirii prevederile art. 449 lit. b) din Codul de procedură civilă, potrivit căroră revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

23. Acestui temei de revizuire îi corespund termenele de depunere a cererii prevăzute la art. 450 lit. b) din Codul de procedură civilă, respectiv 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei.

24. În prezenta cauză, revizuenta a susținut că, în septembrie 2025, a aflat dintr-un articol de presă despre existența unor soluții judecătorești pronunțate în cauze considerate similare, în care acțiunile procurorului municipiului Chișinău ar fi fost restituite sau scoase de pe rol pentru lipsa dreptului de a introduce acțiunea.

25. Prin urmare, verificarea respectării termenului de depunere a cererii de revizuire se efectuează prin raportare la art. 450 lit. b) din Codul de procedură civilă, care

impune respectarea cumulativă a următoarelor termene: 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale cauzei care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior; 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei.

26. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că cererea de revizuire depusă de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța” la 11 noiembrie 2025 împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2007 depășește termenul-limită de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a acesteia.

27. Împrejurarea că revizuenta ar fi aflat despre soluțiile judecătorești invocate în septembrie 2025 nu justifică depășirea termenului-limită de 5 ani, întrucât respectarea termenului de 3 luni de la luarea la cunoștință a circumstanțelor pretinse nu este suficientă pentru a considera cererea depusă în termen.

28. Astfel, din considerentele menționate, Completul Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

29. În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Fundația Republicană pentru Copii „Speranța”, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 octombrie 2007.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat